

АРБИТРАЖНО ВЕЋЕ КОМИСИЈЕ ЗА РЕШАВАЊЕ СПОРОВА ПОВОДОМ РЕГИСТРАЦИЈЕ НАЦИОНАЛНИХ ИНТЕРНЕТ ДОМЕНА ПРИ ПРИВРЕДНОЈ КОМОРИ СРБИЈЕ, у саставу др Милош Живковић, председник, те Андреј Прекајски, адвокат и др Сања Радовановић, чланови већа, у поступку за решавање спора у предмету Број 49 .rs – 1 (13) по тужби тужиоца „SAOP RAČUNALNIŠTVO d.o.o. Šempeter pri Gorici“, са седиштем у Cesta Goriške fronte br. 46, Словенија, кога по пуномоћју у списмима заступа адвокатска канцеларија Смиљанић-Пличевећ, Булатовић, Мартиновић, Ћетковић и партнери, односно адвокат Сања Ћетковић, Булевар краља Александра бр. 24, Београд, против регистранта „YU SPIN d.o.o. za trgovinu i usluge“ Нови Сад, са седиштем у улици Илариона Руварца бр. 10, матични број: 08705631, ПИБ 101703273, кога заступа директор Петар Лукић, ради преноса регистрације .rs домена „**minimax.rs**“, са регистранта на тужиоца у Регистру националног интернет домена Србије, донело је у Београду, на основу Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације националних интернет домена (даље: Правилник) дана 30. септембра 2013. године следећу

ОДЛУКУ

- I. **УСВАЈА СЕ** тужбени захтев тужиоца „SAOP RAČUNALNIŠTVO d.o.o. Šempeter pri Gorici“, са седиштем у Cesta Goriške fronte бр. 46, Словенија против регистранта „YU SPIN d.o.o. za trgovinu i usluge“ Нови Сад, са седиштем у улици Илариона Руварца бр. 10, матични број: 08705631, ПИБ 101703273, ради преноса регистрације .rs домена „**minimax.rs**“ са регистранта на тужиоца у Регистру националног интернет домена Србије (РНИДС).
- II. **ОВЛАШЋУЈЕ СЕ** Регистар националног интернет домена Србије (РНИДС), да у складу са чланом 31. став 3. Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације националних интернет домена, обави пренос регистрације .rs домена „**minimax.rs**“ са регистранта - „YU SPIN d.o.o. za trgovinu i usluge“ Нови Сад, са седиштем у улици Илариона Руварца бр. 10, матични број: 08705631, ПИБ 101703273, на тужиоца „SAOP RAČUNALNIŠTVO d.o.o. Šempeter pri Gorici“, са седиштем у Cesta Goriške fronte бр. 46, Словенија.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Тужилац је преко пуномоћника дана 25.07.2013. године, поднео Комисији за решавање спорова поводом регистрације националних интернет домена при Привредној комори Србије тужбу ради преноса регистрације .рс домена „**minimax.rs**“, са регистранта на тужиоца у Регистру националног интернет домена Србије. Тужба је поднета са 5 прилога, уредним пуномоћјем за заступање, списком предложених арбитра и доказом о уплати таксе. У тужби је наведено да је тужилац власник жига под називом **miniMAX** регистрован пред Светском организацијом за интелектуалну својину (WIPO), а који важи на територији Републике Србије почев од дана 20.01.2011. године. Уз тужбу је приложен и извод из базе регистра ROMARIN при Светској организацији за интелектуалну својину (WIPO) на дан 25.07.2013. године, са потврдом о регистрацији издатој од стране Светске организације за интелектуалну својину.

У прилог свом захтеву, тужилац је у тужби истакао следеће:

- Да је регистрант, противно начелу савесности и поштења регистровао интернет домен **minimax.rs** и поред чињенице да му је било познато да на то не полаже право и да је предметни жиг у власништву тужиоца. У прилог тој тврдњи, тужилац је навео да је регистрант приликом регистрације спорног домена дао посебну изјаву и тврдио да по свом најбољем знању и свом искреном уверењу регистрација траженог домена не вређа туђе право интелектуалне својине нити неко друго субјективно право. Тужилац даље наводи да је сходно члану 38. Закона о жиговима прописано да носилац жига има искључиво право да корист знак заштићен жигом за обележавање добара и услуга на које се тај знак односи, као и да има право да забрани свако неовлашћено коришћење знака који је идентичан или сличан његовом предходно заштићеном знаку који се односи на добра и услуге које су идентичне робама и услугама за које је односни жиг регистрован, посебно ако таква сличност или идентичност може резултирати довођењем у заблуду јавности.
- Тужилац даље истиче да регистрант нема легитимни интерес за коришћење спорног домена, као и да између њега и регистранта не постоји никакав правни посао којим би се регулисало било какво уступање права интелектуалне својине. Наиме, тужилац и регистрант су били у пословном

односу по основу уговора о пословној сарадњи који је закључен 10.12.2004. године, а који је за предмет имао извођење радова на подручију пројектовања, тестирања и саветовања „SAOP“ програмских решења. Једно од програмских решења на коме је регистрант био ангажован од стране тужиоца је и израда рачунарског програма „miniMAX“. У прилог овим тврдњама тужилац је доставио Уговор о пословној сарадњи и писмо о намерама од 17.06.2008. године које је потписано од стране директора-заступника регистранта. У члану 5.4. наведеног уговора предвиђено је да Извођач (регистрант) има обавезу да без изричите писмене дозволе наручиоца (тужиоца) неће објављивати или се окоришћавати пословним тајнама наручиоца (тужиоца), од којих је извођач (регистрант) имао приступ у време док је овај уговор био на снази или касније, уколико су актуелна градива означена ознаком интерно/поверљиво.

- У тужби је наведено и да је делатност регистранта истоветна са делатношћу којом се бави тужилац, те да регистрант противно начелу савесности и поштења користи споран домен доводећи у заблуду потрошаче и клијенте на територији Републике Србије, као и да спорни домен користи у комерцијалне сврхе, иако му је приликом регистрације домена било познато да је рачунарски програм „miniMAX“ власништво тужиоца и да тужилац има искључиво право да користи тај назив. Тужилац истиче да је неспорно и да је регистрант користио национални интернет домен и претежно ради привлачења корисника интернета на свој веб-сајт, ради комерцијалних ефеката, стварајући тако забуну у погледу услуга које се пружају, имајући у виду да је жиг **miniMAX** и роба коју пласира тужилац под тим жигом препознатљива корисницима услуга које пружа тужилац.

Имајући у виду наведено, тужилац сматра да су испуњени Правилником предвиђени услови за пренос спорног домена, дефинисани у члану 22. Правилника, и тражи да арбитражно веће донесе одлуку о преносу спорног домена са регистранта на тужиоца.

Тужба са Листом арбитра и Правилником о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена уредно је послата регистранту на одговор у електронском и штампаном облику. Регистрант је исту примио и благовремено, 23. августа 2013. године, доставио одговор на тужбу, у ком је истакао следеће:

- Да пословна сарадња између њега и тужиоца датира још из 2004. године, па до реализације сарадње на пројекту „miniMAX“. Наиме, регистрант истиче да је радио на развоју on line рачуноводственог решења „miniMAX“ за Словеначко тржиште програмирајући решење по спецификацијама које је добијао од тужиоца. Даље, регистрант је навео да је потписник „Писма о Намерама“ чија је

суштина била интернационализација „miniMAX“-а, односно његова локализација за Србију, Хрватску, а касније и БИХ.

- Регистрација спорног домена, односно најпре домена „minimax.co.yu“ била ствар договора са тадашњим директором „SAOP RAČUNALNIŠTVO d.o.o“, овде тужиоцем и наведени домен први пут је регистрован у јануару 2007. године, и то много пре било каквог присуства тужиоца на тржишту Србије, као и пре датума заштите ауторског права од стране тужиоца. У прилог овим наводима регистрант је доставио и доказе када је домен „minimax.co.yu“, постао активан.
- У одговору на тужбу даље се наводи да је половином 2009. године, и сменом директора у „SAOP RAČUNALNIŠTVO d.o.o“ дошло до прекида сарадње између тужиоца и регистранта и да је након тога спорни домен остао у власништву регистранта. Регистрант истиче да је због заједничких планова и договора предходно постигнутих са тужиоцем, у регистрацију спорног домена уложио много тога, почевши од регистрације, одржавања домена, чувања података, администрације, интернет презентације, па до рада на самом порталу „minimax“. Као доказ наведеном, регистрант доставља листу из које се види део радних сати администратора утрошених на спорни домен.

Регистрант на крају истиче да не спори право тужиоца на датом домену, да сматра да исто тако он као регистрант има легитимно право на заштиту својих интереса, с обзиром на уложено време и новац у протеклих седам година, те да моли Комисију да донесе одлуку којом ће омогућити регистранту да врати уложено, а он ће тужиоцу препустити спорни домен.

У току поступка, стране су дана 10.09.2013. године, Комисији за решавање спорова поводом регистрације интернет домена при Привредној комори Србије, преко пуномоћника тужиоца упутиле заједнички предлог за споразумно решавање спора поводом регистрованог интернет домена „minimax.rs“, који су потписали тужилац, преко пуномоћника, адвоката Сање Тетковић и регистрант. У наведеном предлогу стране су навеле да је тужилац дана 25.07.2013. године поднео тужбу са захтевом за пренос домена „minimax.rs“ са регистранта на тужиоца. С обзиром на то да су тужилац и регистрант постигли договор у вези са спорним доменом заједнички су предложили да Арбитражно веће донесе следећу одлуку:

1. Тужилац и регистрант су сагласни да се изврши пренос домена „minimax.rs“ са регистранта „YU SPIN d.o.o. za trgovinu i usluge“ Нови Сад, са седиштем у улици Илариона Руварца бр. 10, матични број: 08705631, ПИБ 101703273, на тужиоца „SAOP RAČUNALNIŠTVO d.o.o. Šempeter pri Gorici“, са седиштем у Cesta Goriške fronte бр. 46, Словенија, пред Регистром националног интернет домена Србије.
2. Налаже се Регистру националног интернет домена Србије да спроведе ову одлуку на тај начин што ће извршити брисање регистранта „YU SPIN d.o.o. za

trgovinu i usluge“ Нови Сад, са седиштем у улици Илариона Руварца бр. 10, матични број: 08705631, ПИБ 101703273, као власника домена „minimax.rs“ и уписати тужиоца „SAOP RAČUNALNIŠTVO d.o.o. Šempeter pri Gorici“, са седиштем у Cesta Goriške fronte бр. 46, Словенија, као власника.

3. Тужилац и регистрант су сагласни да тужилац исплати износ од 800,00 ЕУР на рачуна означен од стране регистранта, најкасније у року од 8 дана од дана пријаме одлуке, на име трошкова које је регистрант имао по основу регистрације домена „minimax.rs“ до дана доношења одлуке. У случају да је регистрант обавезан да обрачуна и уплати ПДВ на напред наведени износ, тужилац ће надокнадити и износ ПДВ-а.

Арбитражно веће, у складу са чл. 19. Став 4. Правилника, одлучило је да се одлука о спорном интернет домену донесе без одржавања усмене расправе, с обзиром на то да су стране у предлогу за споразумно решавање спора предложили и да веће без одржавања расправе донесе одлуку.

Пажљиво ценећи све наводе и доказе садржане у тужби и у одговору на тужбу, а посебно чињеницу да су тужилац и регистрант током поступка поднели заједнички предлог за споразумно решавање спора поводом регистрованог интернет домена minimax.rs, арбитражно веће је приступило анализи и правној оцени чињеничног стања, односно оцени заједничког предлога за споразумно решавање спора те је одлучило као у диспозитиву ове одлуке.

Веће је пре свега имало у виду да су стране сложиле да спор реше мирним путем, и то тако да је регистрант признао основаност захтева тужиоца, и донело је одлуку да се предлог за споразумно решење спора суштински прихвата у тачки 1 и 2; односно да се тужбени захтев усвоји те да се изврши пренос домена „minimax.rs“ са регистранта „YU SPIN d.o.o. za trgovinu i usluge“ Нови Сад, са седиштем у улици Илариона Руварца бр. 10, матични број: 08705631, ПИБ 101703273, на тужиоца „SAOP RAČUNALNIŠTVO d.o.o. Šempeter pri Gorici“, са седиштем у Cesta Goriške fronte бр. 46, Словенија у Регистру националног интернет домена Србије, те да се Регистар националног интернет домена Србије овласти да у складу са чланом 31. став 3. Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена обави пренос регистрације .rs домена „minimax.rs“ са регистранта - „YU SPIN d.o.o. za trgovinu i usluge“ Нови Сад, са седиштем у улици Илариона Руварца бр. 10, матични број:

08705631, ПИБ 101703273, на тужиоца „SAOP RAČUNALNIŠTVO d.o.o. Šempeter pri Gorici“, са седиштем у Cesta Goriške fronte бр. 46, Словенија.

О имовинско правном захтеву изнетом у тачки III. заједничког предлога за споразумно решење спора, конкретно о обавези тужиоца да регистранту исплати износ од 800 евра по основу трошкова регистрације и одржавања спорног домена, арбитражно веће није могло да одлучује, имајући у виду да **није у надлежности Комисије** за решавање спорова поводом регистрације националних интернет домена да доноси одлуку о новчаним захтевима страна у спору, чак и када су стране сагласне о таквом захтеву, па је веће донело одлуку као у изреци. Веће истиче да чињеница да о овом захтеву није могло одлучивати не значи да је овакав захтев противзаконит или неоснован, напротив, веће сматра захтев основаним али није надлежно да о њему мериторно одлучује. У случају да тужилац не испуни обавезу прихваћену у заједничком предлогу за споразумно решавање спора поводом регистрованог интернет домена „minimax.rs“ и не уплати договорени износ у предвиђеном року, регистрант се упућује да своје право, у складу са законом, оствари пред за то надлежним органима.

Арбитражно веће констатује да тужилац нема право на повраћај накнаде плаћене на име трошкова арбитражног поступка без обзира на усвајање тужбеног захтева, сагласно одредби члана 32. ст. 2. Правилника.

Ова одлука је коначна и против ње нема места жалби. Одлука ће се извршити у року од 10 дана од дана пријема одлуке код Регистра, осим ако страна у поступку не достави доказ да је покренула поступак пред надлежним судом, кад се извршење одлуке одлаже до правоснажности одлуке суда.

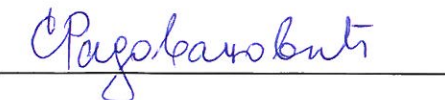
АРБИТРАЖНО ВЕЋЕ:

др Милош Живковић,
председник већа

Андреј Прекајски, адвокат
први члан већа

др Сања Радовановић,
други члан већа